

Jozefína Brišiaková, 12 rokov, Sedmák - Drábsko

Sobota

Sobota ako každá iná. Keď tu zrazu zvoní telefón: „Nejdeš s nami na chatu?“ Kamarátka ma volá stavať bunkre. Je to naša obľúbená činnosť. Stále postavíme nejaký iný bunker z matracov a potom tam máme náš svet. Len náš...

A tak sme stavali. Pobehali sme po všetkých izbách v chate a nazbierali stavebný materiál. Matrace, vankúše, ale našli sme aj deku na podlahu. Pustili sme sa do práce. Bola to fuška. Matrace sme opierali o poličku, na ktorej síce boli nejaké veci ako staré taniere a porcelánové sety, ale určite sa im nič nestane. Navyšovali sme bunker jedna radosť! Keď bol bunker úplne hotový, zrazu poplach! Cez okno sme uvideli, ako v diaľke prichádzajú ku chate rodičia a starí rodičia. Ostali sme v strese. Rýchlo! Musíme to upratať!

Začali sme upratovať kozmickou rýchlosťou. Všetko sa nám mihalo pred očami, matrace a vankúše lietali na všetky strany. Zrazu: tresk!!! Niečo sa rozbilo. Obľúbená porcelánová váza starej mamy! Neváhali sme ani sekundu a všetky črepiny sme rýchlo pozasúvali za skriňu. O chvíľu sa otvorili dvere a my sme s úsmevom na tvári všetkých privítali a tvárili sa, akoby sa nič nestalo. Stará mama síce viackrát pozrela na policu, kde boli poukladané jej porcelánové poklady a my sme trpeli strachom, že si niečo všimne. A večer, keď z chaty odchádzala, spomenula, že nevie, kde odložila vázu, že už veru nie je najmladšia a pamäť jej prestáva slúžiť. My sme súcitne prikývli a nenápadne na seba žmurkli.

Sobota ako každá iná...